

Zpracováním této práce jsem podala přehled veškerého klavírního díla současného skladatele artificiální moderní hudby Čestmíra Gregora, a pomocí podrobné analýzy jednotlivých děl jsem přiblížila kompoziční postupy a inspirační zdroje tohoto skladatele. Došla jsem závěru, že hlavní rysy, kterými se vyznačuje autorův značně osobitý skladatelský styl, jsou polyfonní myšlení, tonální neukotvenost skladeb kompenzovaná melodickou určitostí, rozvoj motivu z malých jader, výrazná témata, plastické melodie a především vynalézavá práce s rytmem. Inspiraci autor čerpá z lidového folklóru, zejména moravského (Leoš Janáček), dále z tvorby české meziválečné avantgardy (Pavel Borkovec) a z jazzu (Jaroslav Ježek). Jeho hudba odráží pocitové vztahy člověka jednadvacátého století, jehož životní styl určuje především městské prostředí. Autor se v rámci Nové hudby neobrací žádné z teorií, ale našel si vlastní tvůrčí poetiku. Základem pro veškeré komponování je mu komunikativní hudba, která respektuje zákonitosti lidské psychologie vnímání. Gregorovy koncertantní skladby vynikají novou nástrojovou stylizací a netradičními přístupy nástrojové virtuozitě (hra dlaní, loktem, nekonvenční prstoklad). Jeho klavírní sonáty a koncerty dávají interpretovi možnost upozornit na brilantní ovládání techniky.